

Prologus

translatoz imperitiā fuerat immutatū. g Ita bas
eplas p̄prio ordini reddidim⁹. l. fm q̄ ordinare se apd
grecos: r nō fm latinos antiquor codices q̄ rectū or
dinē nō b̄ebat. b Deo nos iuvate. sine q̄ nūb̄ pos
sumus facere bñ:nec etiā cogitare bonū. u. co. iii. Fi
ducia talē babe
mus q̄ r̄p̄ ad
deū nō q̄ suffici
entes sim⁹ cogi
tare aliqd a no
bis. q. ex nobis:
sufficientia no
stra et deo est.

i Quesi sic vt
ab eis ⁊ cœfa. In
bac pte tria tan
gunt. Primum ē
utilitas transla
tionis debite. se
cundū est eror
translatōis anti
quacib. In qua
etiā ab infidel
bus r̄c: terciū ē
peculia incīdens
vel immūnes ex
bmōi erore: ibi
In q̄ maxie r̄c.
Ira est plana.

k Digeste. id
est ordinate: eo.
s. ordine q̄ se scri
pte: Nota q̄ di
geronis dī ordi
nare vel explicare
vel ordine de
scribere vel in nu
meru ordinare:
vel exponere: v̄l
diuidere ordina
tim: vel euacua
re: vel cōtrictatē
deponere: vel ci
baria ⁊ pot̄ diui
dū: et quedā
ps parior trans
mittit ad mem
bra ad alimē
vite: quedā gros
sor emittit i se
cessuz: ⁊ inde dī
digestus ta. tū.

l Ab interpre
tibus latini.

m Ambiguitatē. i. dubietatē in ordine. n Nec
sermonū varietas. ppter diversitatē littere. o In
prima ep̄la. s. Jo. v. Tres q̄ sunt testimoniu dant in ce
lo: p̄ verbū ⁊ sp̄issanc⁹. ⁊ illud omiserat latini inter
pretes. p In q. s. testimonio pris verbū ⁊ sp̄us.
q Fides catholica marie roboaz. i. fidesq̄ p̄trate
reticos impugnates. r Levna diuinitat̄ ſa op̄ro
batur. eē P̄ris ⁊ filii ⁊ sp̄issanc⁹. i. q ſetvna ſa trium
pſonaz. Qd negat arauſ ſicut fabell⁹ negat eaz trini
tatem. vñ versus: Arv̄orret idē dicitq̄ fabell⁹ idem.
s In ceteris. s. a prima iohis. t S̄ tu virgo r̄pi
l̄d̄t angunt duo: primo em̄t angunt incomoda occa
ſione interpretatiōis ſacre scripture ipm̄ circūstantia: ſe
cundo fortitudo ipſi⁹ ſic ſtantia ibi. Sed ego in tali
ope r̄c. Dicit g. t S̄ tu virgo r̄pi eufostchū. vide.
s. versus fine. plogi ſup. Iouie: ⁊ inuenies ſatis de eu
fostchio. v Impenit⁹. i. instant⁹. i. frequenter et cum
magna iſtātia. x Meā quodam̄ ſenectyē. i. me

ſenē. y Dentib⁹. i. mordacibus retractōib⁹: Ecc. v.
Si mordeat ſerpens in silentio nibil eo min⁹bz: q̄ occule
detribit. Drouer. xxx. Generatio q̄ p dentib⁹ gladios bz:
p̄: Lingua eoz gladius acutus. z Falsariū. intermis
ſcendo falſa. a Corruptorez ſanctaz p̄nunciāſ ſcri
pturaz. dānando
vera ab aliis ſcp̄ta
r̄ hoc cōtra aſteri
cos ⁊ obdios: q̄bus
ſupplebat dūmūta
iugulabat ⁊ dāna
bat ſupfulua i tali
ope tamutili.

b Nec emulorū
meoz inuidentiaz
p̄timesco. Droue.
trviii. Fugit ipſi⁹
nemine p̄frequentē
Justus aut q̄si leo
p̄fidens abſq̄ ter
rocerit.

c Nec ſancte ſcri
pture veritatez te
negabo. hoc em̄ ſe
ſer inuidere ſummo
cōicabo et caritate
z maxime poſcen
tibus: Sapie. vii.
Quā ſine ſuctōe di
dici et sine inuidia
p̄munico.

Capitulus. i.

Tacobus
ihu r̄pi.
Liber iste
diuidit i
quatuor ptes fm̄
quatuor aplos bu
ius libri ſcriptoēs:
ſicut dictū ſuit de li
bro. xij. p̄petaruz
q̄ diuidit ſin nū
rū. xij. ſcriptoēz: q̄
tes autē libri pate
bunt pſequendo.

Prima ps p̄tinet
ep̄lam. b. iacobiq̄
diuidit in duas p̄
tes. s. in p̄bmiū et
traccatū ſe ſa inci
pit: ibi. Omne gau
dū. In prima pte
primo deſcritit p̄
ſona ſalutā ſe et noſe cū dō. a Jacob⁹. iſte eſt iacobus
minor frater iudee apli. ⁊ filii alp̄tri: ali⁹ ſo iacob⁹ q̄ dī ma
ior ſuit frater iohis apli ⁊ cuāgelife ⁊ filii zebedci: ſcđo ex
religione cum dicit. b Libriſ ſeruus. nō autem dicit
ap̄tolus: quia ſcribebat conuerſis ex iudaismo qui pre
terebant ſe conuerſis ex gentilitate. vt patet Act. vi. Et in
ep̄tolis pauli in pluribus locis: ppter quod vt eos indu
ceret ad humiliatiōem exempli ſui non nominat ſe apo
ſtolum quod nomen eſt dignitatis: ſed ſeruum quod no
men eſt ſubiectiōis. Conſequenter deſcribuntur perſone
ſalutare cuz dicitur: c Duodecim tribubus. Et quo
patet q̄ ſcribebat conuerſis de iudaismo. Populus enim
iudeicus in. xij. tribus diuidebatur. d Que ſunt i di
ſperſione. ideſt extra terram iudee. Illos enim qui erant
in iudea poterat inſonare reverbo: qui modus infor
ma di effacioz eſt q̄ ſcripto: erat enim ep̄ſcopus hierosoly
mitanus: et ſic illi qui erant in iudea cui⁹ metropolis ebie
tſaleim erat de dyocesi ſua. Conſequenter exprimunt bona

Capitlm. j
Acobus dei
⁊ dñi nři ie
ſu ſpiſ ſeru⁹
duodeci tri
bub: q̄ ſuit

Epistola

optata cū dicit: e Salutē s. p. grātiā int̄ pāti: t gloriā m̄ futu. f Om̄ gaudiū. hic incipit tractat⁹ in q̄ bea-
tus iacob⁹ informat credētes bñ schabere: primo respe-
ctu suis scđo respectu primi. c. sequē. tercio respectu tei. c.
m̄. ibi. Adulteri. fīm ordinē doctrine a magis ad min⁹ non
precedendo ista tam
dūm̄sio nō est sic p̄-
eis q̄nū vna p̄e
ponat aliquid de
p̄tinentib⁹ ad alias
et cōuerso: t h̄ p̄-
p̄ter p̄titionē vir-
tutū. Circa primā
partē. s̄iderandū
w̄ respectu sui bo-
mo bñ se bñ p̄boc
q̄ p̄tētādōb⁹ virili
ter resistit: t p̄b⁹ q̄
veritati dūlter ac
quicq; q̄ p̄mū
vitānē vicia t acq-
rūnē virtutes mo-
rales per sc̄m vō
expelliſ ignořatia
taquirunē virtu-
tes intellectuales:
sc̄da icipitabi. Sc̄
tis ir̄c̄s mei. p̄ma
diuidit in tres: maz-
teatus iacob⁹ p̄mo
ponit suā informatōes: scđo infert intentā p̄clusionē: ibi.
Gloriet aut̄. tercō remīduct erōneā opiniōne: ibi. Nemo
cum tētā. prima adhuc in duas: q̄r̄ primo inducit ad re-
sistēndū tētādōb⁹ in casib⁹ certis: scđo in dubiis: ibi.
Siq̄s aut̄. Ad cūvidētia primi s̄iderandū q̄ tentatōes
metū inducentes de amissione boni iam habiti s̄t vētemē
tiores q̄ ille q̄ inducīt appetitū de acquisitōne nō habiti
vñ dicit a. g. Lēzēna diligēt artius adepta q̄ occupita
p̄strigant: nam illa vēlū m̄cor̄pata p̄funduntista vñ vē-
lue extranea repūchiant: t q̄nto sunt magis intrinseca tā-
to metus de amissione ē vēhemētior: sicut met⁹ de amissio-
ne vite vel membro: aliquor⁹ q̄ te amissione bonorum
posessōr⁹: t o. qui bñ resistit tētādōb⁹ istis bñ p̄t re-
sistēre: alijsq; fīm q̄ dicit quidā: nō est cōsentānci rōni
cupiditate cū vinci q̄ metu nō frangit: t ideo. b. iacobus
docens resistēre tētādōb⁹ ponit exemplū de tētādōb⁹
metum inducentib⁹ de amissione boni ia habiti: cuiusmōi
sunt p̄secutōres in p̄sonis vel reb⁹ iaz possētis. dicit g.
f Om̄ gaudiū. i. celeste gaudiū q̄d includit in se p̄fectō-
nem eminenti⁹ op̄is boni gaudiū. g Aſtimate fratres
mei. finaliter ſequi. h Cum in tētādōb⁹ varia in-
cidētis. ſi fortiter c̄ſ ſerififeris. i ſcientes q̄ p̄ba-
tio ſidei vñc̄. in p̄secutōb⁹ q̄ quas declarat h̄ ſideliter ad
berere deo q̄ p̄ aduersa quecumq; nō ſep̄at ab eo. k
Patiam op̄atur. nam q̄ tālē ſuffrēntia frequentatā vñc̄
patie aſurit p̄ que quidē habiti ſuffrēntia talit̄ q̄ pri-
mo erat ſibi difficult̄ redidit facili. Patia aut̄ op̄us perfe-
ctum b3. In p̄secutōb⁹. n. illud q̄ primo occurrit ſu-
ſtēnti et tristitia: ex hoc vlt̄ ſurgit ira: q̄ est appeti-
tus vindice ſtra p̄sequēt̄: t tercio odi. Circus aut̄
patie auſter tristitia ita: vlt̄ ex dictis: et ſi p̄ſcindit radi-
cem duob⁹ alij: q̄ qui non tristitia in p̄secutōnē iraſci-
tur ſtra p̄sequēt̄ nec odit et: ideo bene d̄ q̄ in bocha-
b̄t op̄us p̄fectū: p̄ter q̄d ſubdit. l Ut ſatis p̄fecti et
integri. q̄ bene refiſit tētādōb⁹ iſtis defaciſi refiſit alijs
vt. b. dcm̄ est. m In nullo ſecūt̄. q̄ ſicut b. dicit ē. dicit ē
nō ſolū q̄ hoc euītant vicia: ſt̄ etiā acq̄runt ſopposite vñ-
tates. n Siquis. Dic ſt̄ter do. ſerififer ſerififer tētādōb⁹
in casib⁹ dubiis. tentā. n. q̄s aliqui de alijs p̄pertrando q̄d
ignorabat eſſe illatū: t aliqui de malo ſub ſpē boni: p̄ter
q̄d ad resistēndū tētādōb⁹ in bñm̄ ſcasib⁹ neceſſe bñ ab alio
dirigi. Infallibile vō directiū est ipſe deo: q̄d nō deficit ad
ſe veraciter recurrentib⁹: q̄ ſi natura nō deficit in neceſſ-

sarijs m̄tcominus actor nature: p̄ter q̄d tales dirigit
p̄ ſeipm̄ vel p̄ ministrū ſicut p̄t̄ act. x. de cornelio ad c̄
direcțōne in iſit petru. dicit. b. iacobus. n. Si
q̄s aut̄ vñm̄ indiget ſapia. q̄d p̄tingit in dubijs. o
Postulat a deo. nā oibus boibus dat bona nature que
ſe magna valde
t ſup h̄ ſe diſpo-
nētibus dat bo-
na ḡe q̄ ſit ma-
iora: t p̄ſueran-
tibus bona gl̄e
q̄ ſunt maxima.
p Et non ipso
terat. ſ. gratiā
freq̄tate in gra-
tis iudeis ipso-
perauit p̄. p̄bas
bñficia eis exhibi-
bita in eritu de
egyptō in teſer-
to: t in terra p̄
missionis.
q Et dabit ei.
nā petiō ſemp
erauditur q̄ ſit
p̄. p̄ ſe ſt̄ p̄ſue-
rante. r
Postulet a deo
ſide. iſtu ſp̄i.

s. Nibil besitās. de diuina p̄tētē ac etiā volūtate vñ-
di detentib⁹ debite. ſ. pie. p̄ ſe ſt̄ p̄ſuerātē. t Qui
enī besit. de p̄tētē volūtate diuina. v H̄lis
est fluctui mar⁹. q̄ ſt̄ in ſtabilitā non h̄is mentē in reo
ſtabilitē ſirā. x Mon̄ ḡſtmet h̄ ille q̄ accipiat
alichd a dñ. de p̄tēntib⁹ ad bona ḡe. q̄ ſt̄ nature bona
ſunt bonis et malis coia: Nath. v. Qui ſole ſuū ſouri
facit ſup bonos t malos. z. Si aut̄ alichs besitet p̄.
p̄rio defectu in petendo: dubitas ne p̄t̄ in ſuſſiciēti
mōp̄ tali besitātē nō impēdit ſue poſtulatiōnis exau-
diōtio: ſ. besitā ſe deo in p̄pedit: de q̄ adhuc ſubdit. y
Cir dupler aio. nūc deo adhērēt nūc mūdo. z In
conſtanſ in oib⁹ eſt vñs ſuis. i. opib⁹ ſuis ſubdit
dēcens ad p̄fectū. a Gloriet. Postq; b. iacobus in-
durit ad resistēndū p̄ ſecutōb⁹: hic ſt̄ter ſecūt̄ in
tentū. ſ. q̄ ſolū ſunt ſuſſiēti patiētē: ſt̄ etiā gau-
denter p̄ter p̄mū: ſim q̄ dicit ſaluator Nath. v. Pea-
ti eſtis c̄ ſi malediſcēt ſobi hoīc ſ. p̄ ſecuti vos ſue-
rint z. Sequitur: Gaudete et exultate q̄m̄ merces vñc̄
copiosa eſt in celis. z hoc eſt q̄d dr. a Gloriet autē
frater humilis. i. abiectus t deſtitutus. b In exalta-
tione ſua. in celeſtib⁹ ſutura. c Dives aut̄ in hu-
militate ſua. ironica ſt̄ locutio: et dicit glo. cui cōco-
dat ſequē ſra cuz dr. d Q̄m̄ ſic ſlos ſeni transiſit
ita cito deficiet p̄ potētia: ſ. p̄t̄ exemplū ſenſibile
dicens. e Efortus ē. n. ſol cum ardore. ext̄ in can-
cro t leone. f At aſteſit ſenū. q̄ deficit ei⁹ vñc̄: et
deco ſ. ap̄licat ad. p̄ ſenū. d. g Vta et dives in iti-
nerib⁹ ſuis. ſ. potētia t gl̄ia. b Marcescat. ſ. in
morte t etiā alioq; ante mortē. i Beatus vir. i ſpe-
k Qui ſuffert tentatiōnē. ita q̄ ſolū ſep̄at ab ea: ſ. vñ-
cit eam. l Om̄ cū ſbatus ſuerit. ſicut aurū in for-
nace. m Accipiet corona vñc̄. t tūc erit beatus in
re. n Quam reprobavit deus diligentib⁹ ſe. q̄m̄ bil
eſt acceptū deo n̄ ſiat ex caritate: prima Cor. xiiij.
Si diſtribuero om̄nes facultates meas in cibos pa-
perum ſequeſt̄. Caritatē autē nō habeā nibil mi-
bi prodest. o Nemo cū tentā. Dic vñr circa p̄d-
icta remouet eroz̄m̄ duplēc̄: ſcđo remouer: ibi. No-
lite itaq;. Circa primū ſcđo ſt̄ter ſidei ſ. q̄ ſt̄ potētia aie ſunt
a deo: t actus eaz: ideo dixerit aliqui q̄ ſtentatiōnē in-
ducens ad malum eſt a deo: ita q̄ deus eſt actor mali cul-
pē: volentes p̄ hoc peccata ſua excuſare: p̄ter quodre

Epistola

a Non refrenas lingua suam, iactando se g. B credere sibi sufficit ad salutem. b Seducens cor suum per falsas opiniones. c Huius vana religio, quod non dicit ad finem debet esse: sicut medicina de vana quod non inducit sanitatem. d Religio autem christiana. e Munda tima, apud deum, id est accepta apud deum.

f Deceperit visitare pupilos tecum, et exercere se in operibus misericordie erga proximum et in opibus inuiditie erga seipsum.

In ea, s. ubi dicitur in postilla. Omne gaudium, i. celeste gaudium.

Additio.

Auctio. Atius dicit. Omne gaudium estimate fratribus declarat in globo. ubi sic dicit: Non est christiana dignitas in

templo eratari: sed potius teipsum: malis nibil habent in celo: boni nihil in mundo: sed spiritus boni ad quod tendit, quicquid in via

stingat gaudere debet, hoc in globo.

In eo ca. s. ubi dicit in postilla. Sit autem omnis homo velox ad audiendum.

Acet hoc quod dicit: Sit autem ois homo velox ad audiendum: tardus ad loquendum, satius, prius intelligat de auditu se vocente et bimodi: tunc videat etiam hoc documentum se extendere ad alias colloquendus humanas: in quibusmodi prius audire possit: iuxta illud Proverb. cxviii. Qui ante rident quod audiunt stulti se temerari et confusione digni et bec expositio magis concordat tunc sequitur cu dicit: Et tardus ad iram et locutus est. n. inordinatus sequitur ira, provocari magis quam ex hoc quod quis seingerat ex officio doctoris.

In codice ca. ubi dicit in postilla. In speculo in qua videt umbracem et impfectum.

Exper illud. Ille apparet viro considerante sue in speculo. glo. Sicut talis considerans non rem sed solu umbram videt: sic ille qui habet solum umbram verborum non corpus opis. Capitulum. ii.

Actores mei. Postquam b. iacobus informauit fidèles ad hunc se hunc respectu sui: hic propter idem facit respectu primi. Et diuidit in duas prescas: primo inducit fideles ad hunc se hunc erga primū in collatione boni: scilicet in exortatione mali. c. sequenti prima in duas: quod per facit, posuit in collatione boni honorabilis: scilicet in collatione utilis: ibi. Sic loquuntur. Ad evidenter atque omni modo se pominenda: primū est quod sit personarum acceptio secundum qualiter hunc locum in exhibitione bonorum. Circa primum sciendū quod equitas distributio iustitiae in hoc possit: quod aliquis diversis tribuitur: sicut in portione vel dignitate: viuis: scilicet: propter quod si in tali distributione attendatur ad casum: propter quam aliquis proportionat ad tale donum: sicut sicut in equitate iustitiae distributio: et si cancellari possit: poneat aliquem ad magistrum: attendens ad sua sufficientia scie quod quam efficiat: proportionat: vel dignus respectu talis bonorum. Si autem attendat ad personam tamen alia quācumque causa quod non facit ad hunc: propter quod ad talē honorem: et quod est sanguineus: optima: vel diues: vel aliquis hunc facit: non equitez iustitiae distributione: et per quod peccat: quod non oponit virtuti nisi vice: et tale percutit vocat acceptio personae seu personarum. Contingit enim aliquā personam aditum facere ea digna respectu: unde rei non in respectu alterius: sicut sanguinitas facit aliquem dignum ut institutus beres primorum: non aut ut deficiat magister vel platio ecclesiastica. Circa secundum sciendū quod honor dat alicui in testimonium virtutis. iii. Ethico. Et ideo sola virtus est causa debita bonorum exhibendi: et hoc stingit du-

pliciter: uno modo virtus propria et sic virtuoso debet hominalem modo virtus aliena: et sic principes et plati sunt hominandi: etiam si sunt mali in quantum gerunt personam dei: et communis cui personam: et cadere rōne parentes et domini propter principes diuine dignitatis: quoniam deus est omnis per et dominus

Sunt senes propter signum virtutis quod est sensus. Et sicut divites: quod maiorem locum obtinet in coitatem: si autem solo intuitu divitiae honoratur est acceptio personarum: et sic percat: et sic loquitur Gregorius. omel. xxviii. Supbia nostra retunditur quoniam hoī non natura quod ad imaginem dei sunt facti: sunt diuitias bona.

Non igitur promissis accedamus ad lata in qua, b. iacobus excludit a fidelibus personarum acceptiores: quod quā indebet honor exhibetur: et sic eos reducit ad debitā honoris erbitudinem: qui sic procedit: et primo ponit intentum: scilicet inducit exemplum: ibi. Etiam tercio probat assumptum: ibi. Audite fratres: quanto excludit intellectum. Si tamen circa primum dicit: b. Nolite in personarum acceptione habere fidem: inducendo ad fidem: vel recipiendo ad eam per administratores sacramentorum: vel nutriendo in fidem per bonam exhortationem cum personarum acceptione: quod sit quoniam in istis debita causa non attendit: et tamen ex parte: sicut in debita: s. attending ad ipsorum quesitum vel ad alia humanis modis: propter quod predicitur non debet exerceri. si autem attendatur ad honorem diuinum: et ecclesie bonum: et deuotiores recipientis fidem vel exhortationes non est acceptio personarum in talibus si predicitur magis exhibitanter aliquibus quam aliis: sicut in maioritate tenoriorum eorum: vel bonorum diuinorum et ecclesie: sicut queritur constantini ad fidem: cui exemplum valde multi venerunt ad fidem: et ex facto est ecclesia: promota et honorata quasi per totū orbem: sicut et laborare ad conversionem et nutritio in fide diuinum et potentius magis quam pauperum: non est personarum acceptio attendendo ad bona que ex ipsis personarum possunt magis quam ex pauperibus. c. Dominus noster Iesus Christus glorie. i. fidem Christi qui est dominus et dator gloriae: non sicut personarum acceptio sed sicut in meritorum gradus et portionem. d. Etiam si introierit. Dic propter ponit exemplum ad positum de paupere et diuite ingredientibus et congregationem fideliū in ecclesia: et potest duplicitate intelligi. Uno modo de paupere et diuite infidelibus: qui sunt ad fidem inducendi. Alio modo de paupere et diuite fidelibus: qui sunt in fide nutriti: sicut pauperrimus infidelis vel fidelis sic ostendatur: et de eius conversione et nutritione si de parum aut nihil curaret semper est peccatum. Si milititer si diues: propter diuitias tamen in istis preponatur: quia utrobique est acceptio personarum: tamen bis duobus casibus videtur loqui beatus iacobus. Si autem diues personozetur et personatur in predictis pauperibus: non habendo respectum ad diuitias personarum: sed ad bonum quod ex eius conversione vel nutritione in fide: probabiliter estimatur: puerum videtur esse personarum acceptio nec peccatum: et sic intelligenda est ista littera cum subdit. e. Et si direritis ei: s. diuiti. f. Tu sede hic bene: attendendo ad diuitias precie. g. Pauper autem dicitur tu sit illuc tecum ipsum contenendo vel propter paupertatem: si puerum minus honorabilem et amabilem deo iudicando: id subdit. Et facili est: indicare cogitationum iniquum.

Jacobi

a **Audite.** Hic p̄t̄ p̄bat suppositū. s. q̄ diuītes propter diuītas p̄cīe nō c̄ maḡ honorabilis: nec pauper p̄pter paupertatē p̄emptibilis: t̄ b̄ dupl̄. p̄t̄ diuīta auctoritate cū dr.

b **Nōne te** elegit paupes: vt̄ de aplis: t̄n̄ a p̄ncipio elegit aliq̄s diuītes vt̄ zacheū et lazar.

c **Qui**

te in fide r̄c. q.

ei debet p̄fora

ri: et sic d̄z in ec-

clesia fieri: q̄na

paupes in epali

bus diuītes tñi

spñalibus: s̄ ex

eō spñalib̄d̄

uītis magis p-

uenit bonoꝝ di-

uītis t̄bonum

ecclie diuītibus

in tpalib̄ s̄nt p-

bonorādi: sedo

hoc idex p̄bat ex

diuītū austerita-

te dicens.

d **Nōne diuī-**

tes p̄ potentiaz

oppīmūt vos.

in bonis possel-

s̄s dānificādo.

e **E**t ipsi tra-

bunt vos ad iu-

dicia. vt̄ p̄dē-

mīni aq̄ morez

in p̄sonis. h̄c. n.

frēneer siebāt

in ecclie p̄mī-

tua. tercio hoc

p̄bat te diuītū

maligūtate. d.

f **Nōne ip̄si**

blasphemāt no-

men bonū. s. ie-

su p̄p̄: qd̄ sic br-

nard̄ dicit: **E**t

mel i ore melos

in aureliubilis in corde. g **S**i t̄n̄. h̄c remouet fal-

sum intellectū circa p̄cedentia. h̄c bis em̄ q̄ dixit te di-

uītibus posse aliq̄s credere q̄ cent a fidclibus odiēdi

qd̄ remouet. d.

g **S**i t̄n̄ legē p̄ficitis regale. i. a ūge

regū datā. h **S**icut scripturas. ve. ac. no. te. i

diligēs. p̄mī sicut teipm̄. i. ad eandē btitudinē cō-

sequenda. Enīo. p̄mī intelligit os bō: qd̄ ad imagi-

nē dei factus t̄ agbtitudine aptus. k **H**aut per

sonas accipitis mō p̄dicto. k **R**edarguti. a lege:

h̄c ut. l **T**ea parū audies: vt̄ magnū nec accipit. cu-

wicq̄ p̄fona. Et subdit malū qd̄ inde sequit̄ cū dr.

l **Q**uicūq̄ aut̄ t̄. qd̄ ē intelligēdū te pena dām: q̄ ē ca-

rcīa diuīne vītōnis quā incurit bo p̄ vītā transgres-

sionē legis diuīne. qd̄ p̄ctm̄ mortale ē transgressio legi

diuītis pena sensus incuria grauiorū q̄ ples trāsgressi-

ones facit. t̄ q̄ de pena dām intelligat̄ līra seq̄ns ostēn-

dit cū d̄z. m **Q**ui. n. dixit nō mechaberis t̄c. ab uno

em̄ deo se oīa: p̄pter qd̄ p̄ vītā trāsgressionē offenditur

t̄ p̄t̄ p̄ vītā tollit. n **S**ic loq̄mīni. **H**ic p̄t̄

b̄. jacob̄ informat̄ fideles de collatione boni vītis q̄ cō-

sistit in opibus misericōdie. **E** dividit in duas pres: qd̄ p̄

mo facit. p̄positū: sedo remouet opositū: b̄. **Q**uid p̄-

derit. **C**irca primū dicit. n **S**ic loq̄mīni t̄ sic facire

ve opa vītā sint verbis p̄formia: t̄ q̄liter subdit. o

Sicut p̄ legē libertatis. i. legē evāgelica. p

Incip-

entes indicari. i. ad iudicium futurū debite disponi: vītā

vītā sua btitudinis p̄sequēde p̄ opib̄ misericōdie: mat.

xxv. **V**enite b̄dicti pris mīci t̄c. t̄ subdat̄. **E**surīi t̄ de-

distis mībi māducare t̄c; q **J**udicū em̄ suī mīse-

ricordia t̄c. **N**at. tr̄. **F**te maledicti in ignē eternū. sc̄hē

Esurīi. n. t̄ nō redistis mībi māducare t̄c. r **S**uper-

altat aut̄ misericōdia iudicium. nā in casib̄ dubiis infūsticiāz

z misericōdaz p̄ declinandū est ad p̄cē misericōdie: en̄ dicit Ira-

salo. sup̄ L̄co. q̄ ap̄d̄ hebreos fuit antīctus cōstitutū q̄ si

maior p̄ iudicium

in vīno p̄dēnet ali-

quēad mortē nos-

p̄pter h̄ est interfū-

cēnd̄: s̄ expectan-

da ē maior delibēa-

tio: si aut̄ maior p̄s

in vīno liberet eūz

est liberandus. s

Quid p̄derit. **H**ic

z̄ remouet opo-

situm. s. q̄ fides s̄m̄

opib̄ misericōdēn̄ va-

leat ad salutēz. **A**t

remouet p̄t̄ p̄ ro-

nen̄: sc̄d̄ p̄ exem-

plū: ibi. **A**lis aut̄ sc̄re

Circa p̄amūz

pōm̄ quadruplicē-

rō: p̄ma accip̄t̄ ex-

defectu talis fidei:

z̄ est talis: **I**ll̄ q̄

est mortuū spūalit̄

nō p̄t̄ saluare et c̄

naliter fides sine

opib̄ ē b̄mō: q̄a

vītificat̄ p̄ carita-

tem. **A**mor aut̄ dei

nun̄q̄ ēt̄ ociosus.

opat̄ em̄ magna si-

est. si aut̄ opari re-

iuuerit amorino est

vt̄ dicit greg. omel.

xx. **A**t hoc ē intelli-

gēndū habita op-

portunitatē opa-

ndi: p̄pter qd̄ fides q̄

p̄ dilectōe z̄ nō ope-

ratur mortua est: z̄

sic inefficat̄ ad salutē: t̄ b̄ est qd̄ dicit: s **Q**uid p̄derit

fratres mei t̄c. q̄ d̄. n̄. p̄derit ad salutē. t̄ **S**i aut̄.

Hic ponit sc̄d̄ rō q̄ accip̄t̄ ex fili. fides. n. sine opib̄ si-

milis ē verbo sine intellectū: s̄ tale verbu mībil. p̄ficit. sicut

si aliq̄s dicit famelicovade t̄ comedē: t̄ nō tet ei aliq̄d ad

comedēdū: tale verbu mībil. p̄ficit: s̄ magis ē fr̄ustratorū

um t̄ terisorū: t̄ boce t̄ qd̄ dr.

t̄ **S**icut frater t̄ soroz

nudi s̄t t̄c. t̄ p̄z ex dictis Ira.

v **S**z̄ dicit q̄s. **H**ic ponit

tertia rō q̄ accip̄t̄ ex obprobrio q̄ p̄t̄ inferi alicui

sc̄d̄ credit̄: q̄ nō p̄t̄ ondērē fidei suā li requirat̄: q̄ nō ex-

bis s̄ opib̄ vere oīdē: t̄ hoc ē qd̄ dr.

v **S**z̄ dicit q̄s. idest p̄t̄ dicere rōm̄abiliter improp̄rōdō sic credēti.

Tu fideb̄ habes. fm̄ dcm̄ tuū. y **O**nde fidem tuā mībi

sine opib̄. q. d. nō potes: s̄ ego petero q̄ opa babeo.

z **T**u credis. **D**ic p̄m̄ quarta rō t̄ accip̄t̄ ex demoni-

bus q̄ credit̄ ex evidēntia signorū: t̄ tremiscit timore pe-

nar: t̄ in hoc nō valer eis ad salutēm. q̄ nō possunt age-

re opus meritorū: t̄ similiter suo mō fides que non opat̄

p̄ dilectionē mōp̄ficit ad salutē.

a **A**lis aut̄ sc̄re. **H**ic

p̄t̄ dictū erōrē remouet p̄ exemplū dupl̄. sc̄d̄ p̄nī

tur: ibi. **A**ll̄ aut̄. **D**amū est ipsius abrae qd̄ p̄ponit inue-

bendo oītra aduerſarium dicens. a **A**lis aut̄ sc̄re. per

exemplū. b **O**boīo inanis. dicit̄ aut̄ res inanis

queno p̄sequit̄ sine debitu: sicut medicina que nō indu-

cit sanitatem: t̄ eadem ratōne hō qui p̄ opera bona nō cō-

sequit̄ beatitudinem. c **Q**uā fides sine opib̄ ocio

sa est. q. d. ostendam t̄bi p̄ exemplū patris nostri abrae

ideo sequit̄. d **A**braā p̄t̄ nōt̄ nōt̄ opib̄ iustifi-

catus est. q. d. sic: s̄ p̄t̄ hoc vītē dicit̄ apostoli: Iro. iii.

Epistola

Si enim abraā et opib⁹ legis iustificat⁹ ē b⁹ gloriā: s⁹ n⁹ ap⁹
den⁹: 7 ibidē. iii. c. Er opib⁹ legi nō iustificab⁹t omis caro.
Dicēdū q⁹ apl⁹ loq⁹t̄ s⁹ illos q⁹ opa ceremonialia legi di-
cebāt ēcacia ad salutē tñ iaz celi auerāt̄ i morte rpi q⁹
tū ad iustificāt̄. a Offerens. Dic pñr poit̄ exēplū de obe-
diētā abraā ad te-
um pcedēt̄ ex ma-
gna dei dilectionē q⁹
sp man⁹ efficac⁹ ad
salutē cū dī. Offe-
rens ysaac filii su-
um sup altare. ge-
nesis. xxiij. paratus
illū imolare ex fide
et dilectionē ad deū
vt b⁹ beber. h. cre-
dens q⁹ a mortuis
posset cum salvare
de⁹: id subdit⁹.
b Aides qm̄ fi-
coop. op. illi⁹. que
non esse mento-
ria sine fide sine q⁹
impossibile ē place-
deo: Heb. xj.

Et ex opibus fides consummata est habitus ei firmatus manifestatus est opera. **E**t si sit magnitudo fideli abræ apparuit et ei auctoritas obediens offerendo filium; ppter quod dictum fuit sibi a domino: **N**unc cognovisti et times dominum. i. cognoscere feci alios omnes te n. dei nihil accrescit de novo. **D**icitur supplex est scripsi crebro abræ deo tecum hoc ei dictum fuit abræ deo. **R**evno solus annis offerret ysaac sicut annis natu esset: sed et oblatione ysaac scriptura illa dicitur esse supplex in cunctum per hoc magnitudo fideli abræ fuit alijs declarata ut dictum est sic concludit intentus. **E**t aditum quoniam est operi iusti. hoc non erat fide timi. ita quod utrumque est necessarium ad iustificatores: nam fides quam non operatur per dilectionem mortua est et informis: et iterum opera sine fide non est duo placentia: ut potius est. **F** **S**ilva dic ponit secundum exemplum de rabbio qui ex fide viuis veri dei salvatus exploratores iudeorum: ut br. Ioseph. vi. et quod hoc apposita est ad ipsam istam: **I**oseph. vi. et postea fuit salute et fide simul et operibus: et hoc est quod dicit: **S**ilva autem et pater sua et fratres eius ibi. **G** **E**t alia via cunctiens recepit. n. eos per ianuam remisit per fenestram et suscit eos redimare ad metanauam: ne repirent a gescutoribus in strata publicatis. **E**t sic infernus aduersus intentum currit. **H** **S**icut enim corpus sine spiritu mortuum est. quod dat vitam corpori. **I** **F**ratres fides sine operibus. i. sine dilectione non operante quod est vita aie: prima Ioh. iii. **T**ranslati sumus de morte ad vitam a noniam dilicemus? **Z**

Tunc qd dicit apł. Quicq; offendit in vno factus est oīm re⁷. nō vñloq; te pena dāni tñi: cuz de distinctione int̄ pena dāni et pena sensus nulla distinctione in h̄ loco: nec in p̄cedentib; nec in seqñtib;. In h̄ etiā qd sequit: Qui em̄ dixi nō mechaber/ t̄ nō occides: nō br̄ nec innuit talis distinctionia. vñ exposito postillatioz̄ de h̄ qd dr. Q̄ui offendit in vno t̄c. non vñ propriā seu l̄f̄ psonā: 3 qd p̄supponit vñr sit: t̄ iō alr̄ vñ dicendū. Ad qd sc̄iendū q̄ p̄cepta diuine legis p̄sertim q̄ obligat ad sp̄ z p̄ sp̄: de qb̄ hic agit copulatia sc̄ intelligenda sc̄ q̄ ad om̄ia seruanda om̄is obligant. vñ q̄ in vno offendit manifestum est qd nō oīa seruat ad qz̄ oīm obseruatōez tenet: t̄ iō factus ē oīm re⁷. i. re⁷ tangs ille q̄ nō oīa seruat ut tenet: t̄ hoc vñr dicere glo. vñb̄ sic: Reus est ap̄d tēn q̄ nihil dimittit in impunitū q̄ sc̄t qm̄ necessaria legē dederit: q̄ negligit mādatū credidit illud inaniter a deo datuz. bec in glo. Et q̄ br̄ q̄ offendit in vno ondit suo facto nō esse necessariā totā legē: t̄ sic toti legis est re⁷. Et notandum q̄ b̄ iacobus in hoc docet z falsam doctrinā p̄barisceq; qui legē diuinā falso interpretantes coiter tenet q̄ ille q̄ plura mādata numero seruat: 3 en̄ in paucis transgrede: n̄b̄ plorūm̄ est in

opib*o* iustificat*e*? offerens
ysla ac filiu*s*u*u*s altare*o* Vi-
des q*m*fides coopabat op*b*
b*o* ill*o*? et opib*o* fides p*u*-
mata *e*? Et supplet*a* e scri-
pta dic*c*es: Credidit ab*r*aa
deo*o* reputatu*o* est ill*o* ad iu-
stici*o*: et amic*o* di app*ellat**e*
Videtis q*m* ex opib*o* iusti-
ficat*o* h*o*: et n*o* ex fidet*m*? Si
milit*e* et raab meretr*x*: no*n*
ne ex opib*o* iustificata *e* sulci

stus apud deum: eo qd te vt dicitur iudicat boiem fin
pluralitate vel paucitatem meritorum et temeritorum: ita q
ille qd plena opera meritoria fecit etiam si pauca aliquo numero
temeritorum postea omittat: noꝝ ppter hoc e ius*suff* apud
deum qd manifeste ponit Ra.moy.in suo testero. in di.

piēs nūcios:⁹ ⁊ alia via ejcl
ens:⁹ **D**ic em corp⁹ sine spū
mortuū ē ita fides sine ope
ribus mortua est.

Capitulum. iij.
Ad hunc ples mei fieri
fratres mei scientes quoniam
maius iudicium sumit. In
multis enim offendimus oes. Si
quis in vobis non offendit: sed perse-
cutes est vir. Potest etiam freno
circumducere totum corpus.

vbi sic etiā: Si distero susto q̄ vita vitat & phisius in iustitia sua fecerit iniquitatē omnis iustificēt & obliuio trādēt: & sic p̄z & pharisaica doctrina in hoc sicut in alijs exēplioribus tenet a veritate doctrina scripturæ: & t̄ b̄ accet nos ap̄ls in dictis verbis ut & dicitur est t̄.

In eode ca. vbi dicit in postilla. Superaltat antez misericordia iudicium te. Additio.
Hoc qd. dicitur. Superaltat ante misericordia iudicium. alter t. magis ipse exponit in glo. vbi sic supponitur misericordia iudiciorum quod est cum mi sciam p ipsam misericordiam commendabiliter est t. magis placet docere in glo. Qz aut postillator allegat de psa. Sa. est via de iniurie et in malum iudicis quibus iratus faciebat mandatus dei. ppter traditioes suas. et largius fuit dictum in additione super psa. xxxviii. et zacha. v.

Capitulum.iiij.
Nolite plures m̄gri tē. **D**ostes beatus iacobus docuit fideles in sebabere ad p̄imū in collatione boni: bic p̄ter idem facit in enuntiōne malit: et primo in verbo: t̄ scđo facto. c. sequē. prima in duas: qz primo offendit mala ex vicio lingue, p̄ueniētia: p̄ter que debet ab hominibus refugi: scđo bona ex taciturnitate sequentia: p̄ter q̄ debet ab omnibus captari: ibi. **Q**uis sapientia prima in duas: qz primo declarat malum loquacitatis in doctrina: scđo in coi vitaibz. In multis. Circa primū sciendū q̄ ex loquacitate puenit q̄ aliqui presumptuose docere voluit qd nesciūt: p̄tra q̄s dicit: **N**olite plures m̄gri fieri: nam docere est op̄ sapientis quoq; parvus est numerus: fultoꝝ autem infinitus: Eccl. 5. b. **S**cientes quoniam maius iudicium sumitis. I. maiorē dannatioꝝ incurritis: q̄ tales magistri faciunt alios errare: et per hoc multipliciter damnationem incurvant: Matth. xv. Si cecus ceco ducatur preſteſt ambo in foreaz cadunt. c. In multis. **D**ic consequenter offendit maluz loquacitatis in communione vita: et hoc ex quatuor. I. quia inficiat om̄niter: multipliciter: incurabiliter: et innaturaliter: scđo ponitur: ibi. Dostes etiā. tertio ibi. Om̄nis enim natura. quartuz ibi. In ipsa bñdicimus. Circa primuz dicit. c. In multis offendim̄ om̄nis. et matie in v̄bo: qz lingua sita ē in lubrīco: p̄ter qd citius mouet ad malū qz alia membra: id subdit. d. **A**quis in verbo nō offendit hōfuctus ē vir. qz facilius custodiunt alia membra. Et cā pauci sunt valde perfecti: Ecclēsia. vii. Cirum de milie repperi vinumadū vicium lingue infice communiter. e. **D**ostet. **M**ic consequenter offendit q̄ in multis multipliciter: premisit ad hoc triplex eremita.

Jacobi

Prima est aia: nō equū ē aia magna circūducit cum freno pūlo. scdm artificiale: qz nauis magna mouet cum quo gubernacio. tercius naturale: qz modicū ignis magna siluā incendit. Et eodē mō lingue q̄ ē modicū membrorum mīla mala facit: p̄tentēs: detractōes: seditiones: et binō: ita q̄ vere oia mala pueniunt ex viō: cōlingue. Et ex dicit: p̄z līa pauis exceptis que discurrent. e. **P**ot etiā frē no circūducit totum corporis. scdm aialis magni. f. **E**t magna sc̄s mala. g. Exaltat. i. p̄uocat. d. Ecce quātū ignis. id. Exmodicus. i. **L**e lingua. s. mala. k. Ignis est accēdens p̄tentēs: seditiones et alia mala: iō subdit. l. **U**niversitas iniquitatis. supple est mala lingua virtualiter. m. **Q**uemaculat totū corpus. nam in alia mēbra redūdat malum eius.

n. **I**nflamat rotam nativitatis. i.e. cursus vītē. i. cursus vītē. q̄ affī milat rote q̄ inceptū et terminū in codē puncto: et sic nascit hō impotens et ignorans: et si morib⁹ naturali redit ad eundem statutum de coi cursu. o. **I**nflamata a gehennā. i.a dyabolū q̄ sic noīat: eo q̄ gehennē reputat. p. **O**mnis ei natura. **D**ic p̄ter ondū q̄ inficit incurabilē: qz lingua mala nō est comitabilis: sicut cetera mēbra: q̄ p̄nt ligari et a suis actibus impediri: non sic aut lingua nisi p̄cōndat: et hoc est qd̄ dr. p. **O**is em̄ natura bestiarū tē. hoc videm̄ ad sensum q̄ multa aialia feracia domianē ab hoīe. q. **L**inguā aut̄. maliloquā. r. Null⁹ hominū. q̄tūcumq; sapiens. s. **H**omare pōt: et subditur ro: est em̄. t. **I**nquietū mala. q̄ sita ē in lubri co ut dicitur est. v. **E**t plena vītē. detractōis. x. **M**ortifero. nam detractor interficiēt eū de q̄ terrabit p̄ infamia et eū qui libēter audit. et scīp̄m p̄ culpā. y. **I**n ipsa. **D**ic p̄ter ondū q̄ viciū lingue inficit inaturaliter. p̄tra em̄ cursum nature est q̄ et eodē principio procedit triā: p̄tria. s. bñdictio et maledictio: et hō qd̄ dr. y. **I**n ipsa. n. bñdictio: tē patrem. p̄ bñficiis suis. z. **E**t in ipsa male. bo. q̄ fr̄ eqnēr̄ se imōcētes q̄ ad si milititudinē dei faci sunt: et sic maledictio redūdat i deū sicut vituperi factū imaginē regis redundant in ipsum. a. **M**onoz fr̄atres mēgi hec ita fieri. qz vident̄ nature p̄trari: et subdit ad hō exemplū de fonte: et p̄z līa de fīcu que nō pdūcit nūces: qz hoc ēt hō ciū naturā: et sile ē quodāmodo de lingua que cōrēta et ad benedicendum et maledicē ēt in innaturale. et te aq̄ falsa que nō sit dulcis: s̄ manet in p̄prietate nature sue: lingua aut̄ maledicta transmutat a natura sua: ut dicitur est. b. **Q**uis

sapiens. **P**ostq̄. b. iacob⁹ oñdit mala et loquacitate. puenientia: p̄ter que ē fugēda: bīc oñdit bona ex taciturnitate. puenientia: p̄ter q̄ ē appetēda. **H**ec aut̄ bona sunt sapia et disciplina tēis annexa: que. b. iacob⁹ oñmo. p̄ponit: scđo sapiam distinguishing: ibi. **Q** si zelū. **C**irca primū sciendū q̄ ex taciturnitate q̄ cōfūctio in bona audiēdo puenit disciplinā: nam discipuli toni p̄p̄rit est audire ex auditu: bō sapia acquirit et acquiescit augmentat. **P**ropter. j. **A**udiēns sapientia: et sic vīter⁹ sapientia i bonis operibus manifestat: et bōc est qd̄ dicit. b. **Q**uis sapiens et disciplinat̄ inter vos. fin habēt acquisiū vel infusū vel vītōq̄ mō: qz sapia acquisita bene disponit ad sapientiā intus: sicut p̄z te danielē et locū: et Danielē. c. **O**ñdat ex bona querlatōe. i. p̄ effectū extērem. d. **I**mansuetudine sapie. q̄ oppōnit loquacitatē vīcio lingue. e. **Q** si zelū. **B**ic cōsequēter distinguat̄ sapiam: in mundanā et diuinā: secūda describit̄ ibi. **Q**ue aut̄ desursū est. **C**irca primū sciendū q̄ sapientia humana bēc dicitur que p̄ cautelas et mendacia tendit ad finē indebitū: et hoc p̄cedit ex passionib⁹ morditatis et marie inuidie et odij: et hoc est quod dicitur. e. **Q** si zelū amarum. i. inuidiam. e. **H**abetis adiuuiē. f. **E**t p̄tentēs sine in cordibus vestris. i. intentionēs inferendi instrumentū. primo. g. **M**olite gloriar. si deducatis ad effectum tanq̄ sitis sapientes. b. **E**t mendaces esse aduersus veritatem. qz nō est vera sapientia: sed magis stulticia: iō subditur. i. **N**on est em̄ ista sapientia desursū descendens. idest a teo a quo est omne bonum. k. **S**ed terzena. in qd̄ procedit ex concupiscentia oculorum. l. **A**nimalis. p̄cedens ex concupiscentia carnis. m. **D**yabólica. p̄cedens ex superbia vite: ideo dicitur sapientia mundana: quia omne quod est in mundo reducitur ad ista tria prima. **P**ob. j. n. **Q**ue autē. **D**ic p̄sequēter describit̄ sapientia diuina sicut a teo data et ordinatae: primo q̄tū ad terminū a quo facit recedere qd̄ est malum cujus dicit. n. **Q**ue autē de sursum est sapientia. i. a teo data. o. **P**rimū quidē pudica est. i. faciens recedere ab omni turpitudine: scđo q̄tū ad terminū ad quē facit tenere: q̄ est beatitudo in qua quietat̄ appetit̄. qd̄ notatur cū dicit. **P**acific. tertio extū ad illa p̄ que sapientia producit ad pacē sicut fine: vbi post recessum a corruptela turpitudinis primo occurrit bonum et in omnib⁹ modū debitum tenet: ideo dicit: **N**odesta. scđo ut in his in quibus ipse si subi sufficit: alioz monit̄ ac hēc car: et q̄tū ad hō bñdit. **S**uadibilis. z. **H**ec duo p̄tinet ad hoc qd̄ hō pacēbeat in scīp̄o. **S**z vīter⁹ ad hoc q̄ sit pacificus etiā alijs: primo requiritur ut eoz bonis non repugnet: iō dicitur:

Epistola

Bonis p̄senties. scđo q̄ defectib⁹ primi op̄atiā in affectur: et subueniat in effectur: et q̄tu⁹ ad h̄ subdit: Plena misericordia et fructib⁹ bonis. tertio regnē ut defec̄t aliorū emēdare caritatiū satagat: et h̄ est qđ dī. a. *Judicās sine silatōne. ne s. correctōe exerceat ex odio p̄cedēti sub caritatis ostensiōe* bec aut̄ bois pacifi catio in se et cū alijs in via est quedam plibato pfecere pacis in p̄ria: et sic est finis sapie. put habetur in via: tō sub datur. b. *Fru cēt at iusticie. i. beatitudine eterna que p̄ iusticiā ac̄ritur: et in fructōne beata p̄sistit.* c. *In pace seminatur. q̄ sicut semen pr̄inet fructū futu rū potentialiter et imperfecte: sic pacifi catio in via de qua dictū est pr̄inet pa cem eternę glorię.*

Capitulum. iiiij.

Inde bella. Postq. b. iacob⁹ monuit ne primo malū inferat verbo: hic p̄nter inducit ad h̄ q̄ nō inferat factō: enī radice volens p̄scindere. d. a. *Enī bella. quib⁹ inferat nō documentū in reb⁹ possēs.* b. *Alietis. in iudicis quib⁹ inferat nō documentū in reb⁹ possēs.* c. *Mōne ex p̄cupi scētiū v̄ris. suple talia orūnt.* d. *Que militat. i. dominans.* e. *In mēbris v̄ris. q̄r mēbra mouent in talibus malis a p̄cupia q̄ dictamē recte rōnis.* f. *Concupiscitis et nō hētis. q̄r frequēter tales nō assēquunt ē inten tum.* g. *Occidit iñnocētes.* h. *Et zelatis. bonis iñvidētes.* i. *Enī potest adipisci. satifac̄tōe p̄cupie v̄re q̄ sp ad malū accēndit.* k. *Litigatis et belligeratis et nō habetis. replicatio est ciudē sūie ad maiore eraggerationē.* l. *Dropter qđ nō postulatis. aliquid a deo p̄sumentes obtinere qđ p̄cupisatis v̄a fortitudine.* m. *Peti tis tō accipitis. q. d. si aliqui aliq̄ petatis a deo nō accipi tis: et subdit rō.* n. *Et male petatis. pete deo ea q̄ sūt salutē v̄re. q̄r inimici mortē vel passionez vel aliquid h̄mōi: tō subdit.* o. *Et in p̄cupisatis v̄ris insumatis i. p̄cupias v̄ras impleatis. Insumo insumis est verbū cō positi ab in sumo: et sic insumere ē in sumere: qđ est co cupiam malorū adimplere.* p. *Adulteri. Superius. b. iacob⁹ docuit fideliū bñ febre respectu su⁹ et primi: h̄ cō sequēter idē facit respectu dei: Et primo facit h̄ rōne diuinonitatis q̄ dī boies attrabē: scđo rōne sue severitatis q̄ dī recedētes ab eo terz. c. sequen. prima in duas: nam pri mo monet a mīndo et dy abolo recedere: recessus. ii. abeno. ūrio accedit accessum ad aliud: scđo incipit: ibi. *Appropinquāte deo.* Circa primū primo monet recedere a mīndo: secundo a dyabolo: i. Resistite. prima in duas: q̄a prior monet relinquē mīndo: scđo inducit scripturā ad suū p̄positū: ibi. *Enī putatis. i. ḡit primo monet recedere a mīndo. i. al inordinata p̄cupia delectabilii bñ mīdi.* d. p. *Adulteri. a. p̄ria sponsa q̄ est lex diuina: sap. viii. Exquisitiā cā a iuuentute mea: et q̄hui eam sponsam assumere: fornicate adherentes. s. p̄cupie mīdane.* q. *Nescitis: q. d. te ne teberetis scire ex rōnis dictamine: et ex frequēti vobis facta admonitione.* r. *Or amicitia h̄i mundi. i. inordinata adhesio delectabilib⁹ h̄i mundi.* s. *Amicitia ē deo. q̄r facit recedere ab ipso.* t. *Quicunq̄z v̄oluerit tē. h̄ sequit ex prio: et p̄z. Esequēter inducit scripturā ad suū p̄positū. d. v. Enī putatis q̄r inaniter dicat. q. di.**

hoc nō est putandū: q̄r nō p̄tinet aliqd falsum aut sup̄flū: x. *Ad inuidiā p̄cupisat spūs q̄ habitat in vobis. hec līa duplē exponit: uno mō de spū bñano: et sic legit de p̄fisiū: et intelligit assertiū: et ē sensus q̄ spūs humani tendit ad inuidiā. i. ad tristī ciā de bono alteri⁹ qđ inordinate p̄cupisat: qđ p̄tinet ad amicā am bñ mīdi: vt p̄z et p̄dīcīs: et bñ bñ sensum hecfa accipitur de Gen. viii. vbi dī. Sensus enīz et cogitatio cor dis bñani p̄na sunt in malū ab adolescētia sua. Ap̄li nāq̄ nos so allegat̄ verba scripture: sed frequēter sensum tñmodo et bñ bñ sensum qđ immediate subditur: Maiorē aut̄ dat gratia: dī de alio spū. s. diuino. Alio modo legitur dicta līa interrogatīe et intelligit negatiōe. Ad inuidiā p̄cupisat spūs q̄ habitat i vobis. q. d. nō et ē sensus. Spūscīs. Qui hitat i vobis. q̄r dat fuit vobis in baptismo. Mō p̄cupisat. i. nō inducit eos ad tristī ciā de bono. primi. Qđ facit amicitia h̄i s̄li. Et h̄z hoc ista littera sumit ex primo ca. sapientie. Benign⁹ enim est spū sapientie: q̄ sic nō inducit ad inuidiā: sed magis ad mutuā caritatē: ideo subdit. a. Maiorē aut̄ dat gratia: q̄r dat bona spūalia que sunt maiora et meliora: et hec expositio melior videtur q̄ prima: quia magis ostiūnat litterā: et p̄tēt: et quia in libris corectis puncat̄ interrogatiū modo dicit: et p̄z p̄n̄ intel ligatur negatiōe. b. *Dropter qđ. i. p̄ter maiora bona que dat spūs diuinus. Dicit. s. scriptura Dro uerbio. iii. c. *De resistit spūbis tenegando eis ḡfē zōna.* d. *Humilibus aut̄ dat gratia. naz humilitas est debita dispositio ad eam. hec em̄ littera babēt pro uerbio. iii. bin translationē. lxx. vbi nostra littera bab̄ ipse teludet illusores et mansuetis dabit gratiā: p̄ter quod p̄dūdit. e. *Subdit ergo estote deo. tanq̄z ve rebūiles: et det vobis gratiam suam.* f. *Resisti te. Hic p̄sequenter monet a dyabolo recedere. Circa qđ sciendū q̄ dyabolus est superbus: bin q̄ dicit de eo Job. xl. Ipse est rex super omnes filios spūbie: Quāto autem aliquis est spūbōz tanto magis abborret su perari: p̄ter quod dyabolus videns aliquem fortiter resistente dimittit eū tentare: tēs ne ab eo supēratur: p̄ter quod recedit ab eo ante faciem belli. vñd dicit Ambro. suo lucam q̄ dyabolus instare formidat et frequentē refugit triumphari: et hoc est qđ dicitur. f. *Resistite autem dyabolo. viriliter repugnante.* g. *Et fugite a vobis. a. Appropinquāte deo. Hic p̄nter beatus iacob⁹ monet accedere ad deum ratione sue bonitatis q̄ dī attrabere: q̄z ab eo p̄cedit esse grātie et esse nature: primo q̄ inducit rōne p̄mī: scđo rōne sediū. Ecce nūc. Circa primū sciendū q̄ ad tei accedit p̄dilectōe: dilectio vō dei includi dilectōe: pri mi. ip̄e qđ idūt prior ad diligēdū teū: scđo primū ibi. Molite terabē. p̄ria adhuc in duas: q̄ p̄ idūt ad tei dilectōe: scđo ad qđā h̄tia ad ip̄az oneriozib⁹. Sūda te. circa p̄mī dīc. a. Approp. deo. q̄ appropinquātō tñiat ad dilectōe q̄ ē ymio amat̄ cū amato. b. Et apr. vo*****

Jacobi

dona ḡe sue ferendo; et etiā augmentādo. **I** Et p̄tra h̄ v̄ qd̄ dī prima. **I** In hoc ē caritas nō qd̄ dilexerimus deū. s̄ qm̄ ip̄e prior dixerit nos. **A** i cēndū qd̄ diligere ē velle aliu bonū. **S**i igit̄ p̄sideret ac̄ dī uilectōnis qd̄ c̄t i p̄o p̄cedit oia t̄ḡ alia: cū sit cēr̄n̄: et sic loquit̄ iohes i auctoritate inducta. **S**i aut̄ con̄sideret huius dilectōnis effectus qui est t̄p̄alis: sic aliqd̄ est prece, dens ex p̄te dī: et aliqd̄ ex p̄te bo- minis. **S**icut n̄. dī in fuit gene- rali querit omnia ad sc̄ipsum: sicut ad finē viti mū fū eē natu- re: sicut fluru spe- ciali querit bu- manā naturam ad se sicut ad fi- nē sup̄naturalē: et b̄ influx̄ sp̄al non est aliq̄ grā habituālis: sed ē motio diuina siue inſtitutus. **Q**mouet natu- rā humānā ad bonū meritorū: nec denegat̄ alicui qd̄ diu est in hac vita p̄st: s̄ boies diuersimode ad hūc inſtitu- ctū se bñt: qd̄ aliq̄ ac̄q̄escunt et sequunt̄: et sic ad gratias habituāles de cōgruo disponunt̄: quib⁹ dispositis teus dat grās habituāles qd̄ quā meritorie opant̄. **A** liyō re- fuit̄ instinctū diuino: et sic merito eis habituālis grā de- negat̄: p̄z igit̄ qd̄ dispositio ad grām de cōgruo qd̄ est ab boie mo p̄dicto p̄cedit collatioēs grē habituālis que ē a deo: et sic dī bic. **A** pp̄op̄inguate deo et ap̄prop̄inqb̄e- yobis. verūt̄ hāc dispositioēs te ogruo p̄cedit diuin⁹ instinc̄t̄ seu motio ad bonū meritorū: ad qd̄ natu- rā humāna de se nō p̄t assurgere: et sic dicit̄ saluator̄. **I** o. vj Nemo p̄t venire ad me nisi p̄ meus qd̄ misericordia tra- perit en. et sic p̄z qd̄ principiū meriti simpliē est a deo: et nō a libero arbitrio. **c** Emundate man⁹. i. opa- dī. **A** pp̄purificate corda: qd̄ qd̄ diligē cordis mūdūtā p̄pter grām labiorū suorū bēbit amicū regē. **P**rouer. xxi e Duplices aio. i. qd̄ pri⁹ fūntis duplices aionū deo nūc dyabolo: nūc mō adhērendo. **f** Misere- te. i. statū miseri assumite recurvēdo ad deū cū. p̄prius ē misererī et p̄cere. **g** Risus v̄. p̄ dissolutionem. **b** In luctū querat̄. p̄ p̄tridem. **A** Et aut̄ risus leticia exterior: gaudū mente respiciat̄ interiorē ut sit mutato integrā in facie. s. et mente. **i** Humiliāmū in ſpe- ctu dei: qui videt̄ oia quēcūq; latētia t̄nō ſolū i ſpe- ctu boim qd̄ t̄m̄ vident̄ patetia. **k** Et exalta. vos. in celoib⁹ eft p̄fecta dilectō. **l** Molite tērabē. hic p̄ter inducit ad dilectōes. priū remouēt̄ dilectio- nis imp̄edimenta. **d** Molite tērabē alterutriū: p̄ qd̄ in- ferte fame tērmentū: et p̄ h̄mūt̄ opositū. s. p̄seruat̄ onē bone fame: et iaugmentū: qd̄ et p̄ op̄ dilectōis. p̄- prius. **m** Qui tērabē frēz h̄mū. esse malū in corde. **o** Detrable le- gi. qd̄ p̄b̄bet h̄ fieri. **xij.** Nō eris fūfurō nec crimi- nator: in iplo. **p** Et iudicat̄ legē factō tēsignās eāz esse malā: qd̄ facit tanq̄ licētū qd̄ ip̄la dicit illūtū. qd̄ Si aut̄ iudicas legē nō es factor legē obediens ei ut fu- perior. **r** Si iudicat̄ tanq̄ superior ip̄i: qd̄ t̄n̄ ē falsus ideo subdit̄. **s** Unus est em̄ legislator: et iudicat̄. s. de- us. **t** Qui p̄t p̄dere transgressores. **v** Et libe- rare. legifac̄tores. **x** Tu antem quis es qui iudi-

cas p̄imum. qd̄ tu v̄surpas tibi officium diuīnū. **z** Ad cuius maiore intellēctum sciendū qd̄ iudicare p̄pria auto- ritate ſoli deo conuenit: bōminibus aut̄ ex diuīna p̄missi- onē: tam in foro ecclēſiātico qd̄ in ſeculari. **y** Statū p̄mis- ſio non ſe extēndit ad ea que ſunt oīno occulta: ſed diuīno iudicio reſeruātur.

De his aut̄ que aliquo mō patente vel p̄ facta vel p̄ ſu- gna poſſunt boies iudicare. **E**thoc po- test eſſe duplicitē vno mō cū p̄cessu ad punitōe: et hoc ſolum p̄tinet ad iudicēs. **U**lio mō ſi- ne tali p̄cessu: et h̄ etiā p̄tinet ad alios boies. **S**ciendū tñ qd̄ iudicium imp̄or- tam ſuīam firmam de aliquo. ſi ē pro- cedat ex evidētia facti nullum ē pec- catum: ut ſicq̄ iudicet alium bōni- cīam: quia videt̄ eum bōmīdū co- mittēt̄: et idēz vi detur ſi p̄cedat ex veberentibus ſi-

gnis: ut ſicq̄ videat ſolū cū ſola nudū cū nuda in eodez le- cto miſiāpareat aliquid: vñ poſſit hoc excusari in toto vel in parte: ut ſanguinitas multūz p̄inqua ſic et eſt ma- tris ad filium: vel infirmitas gra-uis ſeu aliquod l̄bido. et ſic videns iudicat p̄sonas eſſe fornicariās: ſi ambe ſunt ſo- lute: vel adulteras ſi amb̄vel altera ſint ligate: ſi aut̄ pro- cedat iudicū ex p̄babilitib⁹ ſeu lembib⁹ ſignis: et eſt iudi- cium de graui peccato: p̄cēm̄ eſt mortale: qd̄ tale iudicium eſt ē caritatē primi tēr p̄ero affectu. **H**i aut̄ nō ſit iu- dicū: vel firma ſuia: ſi magis ſuſpicio qd̄ quis incipit dubi- tare de bonitate primi. ſic eſt veniale peccatum: graue tam- vel minus graue ſuī majoritatē vel minoritatē ſuſpici- onis et p̄babilitatis tēlūtū ſignorū. **y** **E**cce. **H**ic p̄tēr inducit ad amorem dei ex bonitate eius qua dat et p̄ſeruat eſſe naturale: inducit ad hanc p̄ſiderationem: et remouens oppositū. **d** **E**cce nūc qui dicit̄ bodie aut̄ craſtino ibimus t̄c. ſuīa vestrū eſt et operari ſit to- taliter in vestrā ditōne: cum tamen nō ſit ita ſubdit̄. **z** **Q**ui ignorat̄ quid ſit in craſtinū. i. futurū: qd̄ deus po- tenit interum opus vestrū et vitam ſubterabere: iō ſubdit̄. **a** **Q**ue eſt em̄ vita v̄ia: et iudicat̄. **b** **V**apor eſt ad mo- dicum partēs. i. valde cito transiens. **c** **P**ro eo ut dī- catis. idēt̄ p̄ter hoc debetis dicere tanq̄ coacti a veri- tate. **d** **S**i dī ſuolerit et vicerimus. i. preponēt̄ ſu- positionēm̄ diuīne voluntatis in omnib⁹ factis vestrīs et qua dependet vita et omnis operatio vestrā. **e** **N**unc aut̄ exultatis in ſup̄b⁹ ſuēſtrīs. ſuīa diuīno adiu- torio non indigetis. **f** **O**mnis exultat̄ talis maligna. idēt̄ malo igne ignita: qd̄ a demone p̄cedens et ad ignē ge- benne diſponens et mārime bōmines literatos et ſcien- tes: b̄m qd̄ dicit̄ **L**uc. xii. Seruus qui cognouit volunta- tem domini ſui et non fecit: apulabit multis. s. plagiis: et hoc eſt qd̄ dicit̄. **g** **S**cienti igit̄ bonū t̄c. peccatum eſt il- li. et ſi bonū ſit necessitatē cū omniſio ē p̄cēm̄ mortale. **H**i aut̄ ſit bonū ſuperrogatōis p̄cēm̄ eſt veniale: et aliquā nullū.

Capitulum. v.

Atere nūc diuītes. **N**ost̄z beatus iacobus in- diuit̄ ad adhērendū deo: ex p̄ſideratō ſue bō- mitatis. **K**ic ſequentē idēt̄ ſat̄ et p̄ſiderati- one ſue ſchēritatē: qd̄ marie in iudicio appetit̄. **S**ciendū tñ qd̄ illū ſuī ſicut eſt terribile malū: ſic ſolabile iusti-

Epistola

vñ sal. de ipso loqns Lu. xxj. dicit apsis: Dis aut fieri incipientibus respicite et lauate capita vña. i. et bilarate corda vña ut exponit greg. omel. j. Ideo. b. iacob⁹ mal⁹ p̄io in cutit iudic⁹ t̄orē ut a p̄tis resiliat: scđo iust⁹ ei⁹ fauorez: ut ei inseparabil⁹ adh̄ creat⁹ ibi. Patientes igit⁹. Circa primum primo incutit timo rem indicis cupi dis et auaris. v.

a Agite nūc diuites. s. vras volūtes: et est ironica locutio q̄ est intelligē da q̄ contraria video subditur. b Plorate v lulātes. Est aut v lulat⁹ sonus osfusus qui est signū magni doloris. c In misēris vris. i. p misēris vris. d Que adueniet vobis. in iudicio futuro v̄z et sequenti bus. Et subdit duplex cā prima ē in debita bonor⁹ tem poraliū gregatio et seruatio cuz d̄ e Diuitie vestre naturales ut bladum in hordeo vniu in celario et bu in modi. Consequenter loquit de diuitiis artificialib⁹. d.

f Turu et argentum v̄m crux aguit. in terra absconditum. g Erugo eoz in testi. w erit. i. otra vos. b Et man. car. vestras. i. affiget: quia erit cā afflictionis in gebena p̄ iudicium: qz tūc aia cum corpore affliget igne gebenne. i Thesaurizastis vobis iram. i. Gregastiis vobis dei vindictā. k In nouissimis dieb⁹ tūc erit finale iudicium. Consequēter ponit causa scđa que est pauperū fraudatio cui dicit. l Acce merces ope. vestrō. m Clamat. vos accusando. Et sciendū q̄ tria sunt petā q̄ sp̄aliter dicunt clamare ad deum. s. innocentis occiso: Gen. iiiij. Vix sanguis fratris tui clamat ad me de terro. Clich̄ otra naturā operatio: gen. xvij. Clamor sodomoꝝ et gomorreoꝝ multiplicat̄ ē tc. et pauperū fraudatio: ut dicit hic. n Et clamor eoz in aures dñi sabaoth. i. exercituum. o Introvit. ac facienda vindictā p angelos q̄ dicunt̄ eius exercitus: q̄a sunt diuite iusticie executores. p Epulati eis. b secundo incutit terore carnali⁹ et lascivis et hoc ordinante: quia diuite p̄stant fomentum binōi vicijs: dicit igit̄. Epulati eis sup̄ terzā. hoc est in p̄tī vita: s. elurictis postea: sicut p̄ de diuite epulone q̄ positus in tormentis gutta aq̄ nō potuit impetrare: Lu. xvj. p Et in luxuriis enutrit⁹ corda vña. in illis telectando: z bin̄ de luxuria loquit̄ post gulā: qz ministrat sibi materiam: qz semen est de superfluo alimenti. u. de aia. q In die occasionis. hic tertio incutit terore crudelit⁹ et malignis: q̄ ex diuite suis et potentia mouet p̄secutoꝝ iustis: eo q̄ sunt dissiles eis fin q̄d Sap. q. iii psona eoz: Circuensiam⁹ q̄ iustum: qm iniurialis est nobis t̄c. id dicit. q In die occasionis t̄c. i. tpe primitie ecclie in q̄ fidèles dñceban̄ ad iudicia: et occideban̄ sine sui resistētia: et sic ponit̄ hic singulare p̄ plura li cum dr. r Occidit̄ iustis. i. iustos: qd frequentiter fit in scripturis. Aliq̄ aut̄ exponit hoc de occasione xp̄i: qui dñ iust⁹ antonomastic⁹: qz nō soli est iustus formaliter: sed etiā effectuēt alios iustificando: nec resistit suis occisorib⁹

cū tñ possit resistere. s Patientes igit̄. Consequenter isolat̄ iustos ne in tribulatōnib⁹ deficiant. et primo inducit eos ad patizm: scđo ad reverentia dei: ibi. An oia. Circa primum dicit: s Patientes igit̄ estote fr̄s in tribulatōnib⁹. s Usq; ad adū. dñi. q̄ recdet̄ vobis mercedē laboris vri. Et ponit exemplū. d.

t Ecce agricola exp̄ctat p̄closū fructū tre: patienter ferēs: donec accipiat temporaneum et serotinum. v Patientes igit̄ estote et vos et cōfirmate corda vña: qm aduentus dñi app̄ropiabit. x Nolite ingemiscē fr̄s in alterut̄: vt nō iudicem̄. y Ecce index an ianua assistit. Exemplū accipite fr̄s exit⁹ mal⁹ et lōgāmitat⁹ et laboris et patie p̄phetas: q̄ locutis ē in noīe domini. Ecce beatificamus eos q̄ sustinuerūt. Suffarentiam iob audit̄: z si nem domini vidistis: quoniam misericors est dominus et miserator. z nō omnia autes fr̄tes mei nolite iurare: neq; per celum neq; p

inuicem se hortabāt̄ fortiter mori. ii. Macha. viij. a Ut nō iudicem̄. i. qdēnem̄: si p̄ mutua querlam ad luctū frangamini p̄ impatiām. b Ecce index. s. xpc. c En ianua assistit. ad vos roboanduz velociter vel p̄māndū: et inducit ad hoc exemplū scđo dicens. d Exemplū accipite fr̄s. exitus mal⁹. s. q̄tum ad malū pene et nō culpe: q̄ p̄scut̄ dñi mors scđo eius: p̄s. xvi. e Et longanimitat̄. in expectatione p̄missi. f Et laboris. quotidiani. g Et patientie. in aduersitate. h Prophetas. vobis datus in exemplū ad talia sustinejdi. i Qui locuti sunt in noīe dñi. ostanter p̄ceptis p̄lecurōnib⁹ q̄s p̄pter h̄ passi sunt: sicut p̄z de michea zacharia elia bie remia et plurib⁹ alijs. Ecce beatificamus eos. i. bōs dicim⁹ k Qui sustinuerūt. tribulatōnes patiēter: et dicit duo notabilia exempla. d. l Suffarentia iob auditis. q̄ exemplar patientie dat⁹ est vobis. m Et fine domini vidistis. qz in sua passione sustinuit dolorē acerbissimū patiētissime: et dicit vidistis: qz multi adhuc viuebant q̄ passionē dñi nři ieu xp̄i viderāt. n Om̄i misericors est dñs. in affectu et mileror̄ in effectu. Et marialēm̄ dei misericordia p̄cessit et daret nobis filium suum in redemptōnis nře p̄cūm et fortitudinis exemplū. o Ante omnia. Hic aut̄ inducit fideles ad dei reverentia: et hoc in quatuor: primo in iuramenti devitatis scđo in seruicii deuotio: ibi. Tristat̄ aut̄. tertio in faci suscep̄tione: ibi. Infirmat̄. quarto in. primi correctone ibi. Fess mei. Circa primum dicit. o En omnia fr̄s nolite iurare. i. nō p̄ponat̄ iuramentū oībus vobis vris et p̄missis: hoc dicit ad remouendū erozē illorū qui derunt iuramentū esse frequētandū: eo q̄d. dñctro. r Dñm dñ tuū timebis: et illi soli seruies: ipsiq; adberbis: urabisq; in nomine illius. p̄ter qd dixerūt q̄ frequentatio iuramenti facit ad reverentiam dei: et sic est

Jacobi

exercende. **S**ed patet falsus p dcm rpi. Math. v. Ego autem dico vobis no iurare omo te. et p dicitu beati iacobii in hoc loco: hoc etiam p p ronem: quod illud qd nō requiri nisi ad subueniendum defectum: nō est q se appetendum seu frequentandum: sicut patet de medicina q nō querit nisi ad subueniendum in firmitate: t sic ē de iuramento: qz nō queritur nisi ad subueniendum defectum: qz vnuus hō nō credit alteri in q casu subveniendum iuramentum: nō qnd inducitur veritas dei i fallibilis in testi monium in sc̄i cut cū iuraf per teum vel in aliq creature inqnti relucet i caveritas diuina: et q celū q thronus dei est vel q terram: qz sc̄ibellū pedū cīcī: mat. v. Jurare vō p creaturaz fui se est illiciuz. t sic p p iuramentuz nō est inducendum nisi in cāu in quo ē necessaria ad affirmatiōne veritatis et sic intelligenda est auctoritas i ducta Deut. x. in tali enīz calu iurandum est per nomē dei t uo p noia idolor: p

Per dī tro. xxiij. Per noia deoz extraneoz nō iurabis qz p ea nō est: affirmanda veritas. hoc. n. p̄tinet ad infidelitatem te. a Sit aut ser. ve. extra casum pdcim. b Est estnō nō. simpt̄ veritate affirmando: t negando falsitatem. c Ut nō sub iudicio. i. damnatione. d Decidatis ex freqnti iuratoe cadendo in falsam fidem: eccl. xxiij. Tūl multū iurās replib̄ iniquitate. e Tristat. Dic p̄t̄ inducit ad dei reverentia in ferenti deuotōne. d. Tristat. q̄s in vobis. i. pac̄ accidit q̄ est quedā tristitia in obsequiis diuini. f Qret eq aio t psallat. i. mita spm erigere ad orandū deo deuote tam lecrete: iō dī. g. Qret. q̄ publice. Et psallat. Dio. n. t psalmodia sunt. t dicta tristitia optima remedia. g. Infirmat. Dic p̄t̄ inducit ad dei reverentia in sumptōne sacri: t primo facit. p̄positum: scđo declarat qdā dcmib. Multū n. primi facit in duplicito sacro. sc̄i vñctōne extreme t pni: q̄tum ad primū dicit. g. Infirmat q̄s in vobis. infirmitate de qua pbabilit̄ dubitab̄ morānam istud sacrum ē exentiuoz de hac vita. h Inducat presby. ec. tē. licet istud sacram suent a rpo institutū: n̄ p̄ beatū iacobū fuit hic expressius publicatū. i. Et oīo fidei salubrit̄ infirmū. corporaliter t spiritualiter: iō subdit. k Et alleluiauit eū dīs. ab infirmitate si expediāt cī. l. Et sun p̄t̄ sit. venialib̄ remittens ei virtute bni sacri. Conseqnt̄ter inducit ad reverenter sumendū pni sacrum q̄ remittunt̄ p̄t̄ mortalitā. d. m. Confitemini ḡ alterutru ex q̄ p̄fessio dī fieri nō solū deo b̄ etiā homini. unde tui legē ve. sacrificia q̄ offerabant deo p̄ p̄t̄ offerebant q̄ manū sacerdotis. n. Et orat p̄ unūcēm.

nam p̄fessor tenet orare p̄ p̄t̄tētēt̄ ecouero. o Multū n. Illic p̄t̄t̄ declarat qdāz dcm. l. q̄ oīo sit magna efficacie: qz dixerat q̄ valet p̄ tristitia t ad dei reverentia in sacro p̄ceptōne dicit. Multū n. valet depeccatio iusti. nam ecōtra de iniusto dī. **E**ccl. xv.

Mor est speciosa laus in ore p̄cōris p̄ Assidua. manz vna de p̄dictiōib̄ q̄ faciūt̄ orōnes semper exaudibilem ē q̄ si p̄seuerās. **A**lic vō due q̄ si p̄ia t p̄ se. q̄ Delyas hō erat filis nobis passibilis. naū timore moris fugit a facie iezabel. ij. Reg. xix.

Sequit̄ argumentuz in eplām beati Petri primā.

Disciplos saluatoris iuxti toto orbe diffusos t pegriōs in h sc̄lo monstrat: t p̄terite vite penitē suader: t i nouā vitā p̄fice tota cū solicitudine exhortat symō petr⁹ fili⁹ ioh̄l p̄uincie galilee vico bethsda frater andree apli.

Explicit argumentum.

Incipit eplā bti Petri apli prima. Caplm. j.

Et apli ihu xp̄i electis aduenis dispersio nis p̄t̄ galatiae capadocie asie et

litate ad fidē vel a vicijs ad virtutes.

Saluabit ai mām ei⁹ morte. s. culper gehēne.

Et ope. mlti. p̄c.

ve nō videant̄ a deo punienda pens eterna: t sic ab eo re

cipiet̄ in glia ad quā nos p̄du. q̄ cum p̄t̄t̄ sp̄scō vivit̄

t re in sc̄lo vō. Amen.

In ca. v. vbi dī in postula: Non accipiat temporanē.

Additio.

On memini legisse de tera p̄missionis q̄ duplē

fructum in anno b̄ edderet: nec de hoc p̄mendatur

Deut. viii. vbi te alijs p̄t̄tēt̄ibus ad fertilitatez

sc̄i fructificatōez tercē laudat: multi etiā pegrini ibi trās

eunt qui hoc nō referit. hoc aut qd̄ dī:

Non accipiat tē

poranē t serotinū. p̄t̄ intelligi de hoc q̄d̄ cōterit̄

in oīib̄ regiomib̄. s. q̄ alij fruct⁹ ciudē sp̄i venient magis tēstīue q̄ alij: quoz primi dicunt̄ temporanē: sc̄i vō serotini.

Incipit postilla Nicolai de lyra

super ep̄stolas canonicae Petri.

Et r̄t̄us apli. **D**ec est scđo p̄s p̄ncipalis b̄ libri:

in q̄ ponunt̄ eplas. b. petri. Et dividitur in duas

bin duas eī eplas. **E**p̄la vō prima i in tres p̄tes

diu: dī. s. in p̄fatoez: p̄secutōez t p̄clusionēze

cunda incipit̄ ibi. **H**indic⁹ tercia ibi. **D**er siluanū fidelez

ap̄fines. **Z**u p̄fatoe b̄mo desribit̄ p̄sona salutās: et h̄ ex

noīe cī dī. a. **P**etr⁹. p̄mo. n. vocat⁹ fuit symō: s. postea

cognōia p̄t̄t̄ a tetra q̄ ē rpo: p̄t̄ fidei firmitatē. vñ dīc

aug. **I**n oīib̄ ardentissime fidei iuēt̄ petr⁹. Et ex officio

cū subdit. **A**plus iſu rpo. scđo desribunt̄ p̄sona salutate

cū dī. b. **A**eccl. s. a deo ad fidē catholica.

c. **A**duenit̄ dicebat̄ illi q̄ de fertilitate p̄ueret̄bat̄: et ill' vō

. b. petr⁹ sp̄alt̄ scribē.

d. **D**isp̄sioz. i. exētib̄ cēfrāz iuēt̄

dee: qd̄ p̄z ex b̄ qd̄ sb̄dīf. e. **N**ō. ga. tē. t nōiat̄ ista loca